

РЕШЕНИЕ

№ 2242

гр. София, 11.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора ПАВЛОВ, като разгледа дело номер **9566** по описа за **2010** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Металург – Инженеринг” Е. против решение от 18.09.2010 г., постановено по НАХД № 1235/2010 г. на СРС, НО, 2 с-в. Със същото е потвърдено НП № 23-2300905/19.10.2009 г. на директора на Д. „И. по Т.” – С. О., с което на „Металург – Инженеринг” Е. на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл. 16, т. 1, б. „б” от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени решението на първоинстанционния съд като се

отмени и наказателното постановление или да се намали имуществената санкция до минималния размер.

Ответникът по касационната жалба – Д. „И. по Т.” изразява становище за неоснователност на жалбата.

С. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е частично основателна в частта на искането, за намаляване на размера на наложената имуществена санкция.

С решение от 18.09.2010 г., постановено по НАХД № 1235/2010 г. на СРС, НО, 2 с-в е потвърдено НП № 23-2300905/19.10.2009 г. на директора на Д. „И. по Т.” – С. О., с което на „Металург – Инженеринг” Е. на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл. 16, т. 1, б. - „б” от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че при извършване на проверка на 09.09.2009 г. и на 15.09.2009 г. Е А – главен инспектор в Д. „И. по Т.” – С. О. и К В – главен инспектор в Д. „И. по Т.” – С. О. извършили проверка по спазването на трудовото законодателство на КТ и ЗЗБУТ на строителен обект „Жилищна сграда с магазини и подземни гаражи”, гр. С., м. „Манастирски ливади” – запад, ул. „Мур”, УПИ – VI – 776, кв. 15 с изпълнител „Металург - Инженеринг” Е., в качеството си на строител (главен изпълнител) на горецитирания строителен обект, с управител Н Д Мутавчиев. В резултат на проверката са констатирани 11 броя нередности по спазването на трудовото законодателство, поради което с протокол за извършена проверка са дадени задължителни предписания по отстраняването им в съответен срок. Констатирано е, че „Металург - Инженеринг” Е., в качеството си на строител (главен изпълнител) на цитирания строителен обект и работодател по смисъла § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2 не е изпълнил към 09.09.09 г. задължението си да осигури комплексни здравословни и безопасни условия на труд на всички работещи, включително на работниците на дружествата подизпълнители. По време на проверката на строителната площадка е констатирано, че се допуска работа на строително скеле, което не е обезопасено с парапети (главно и средно перило за ръцете) и бордова лента; не са обезопасени контурите на всички етажни плочи и стълбищни рамена на строящата се сграда; не са обезопасени асансьорната шахта на III жилищен етаж, прозоречните отвори, отворите в строителни и конструктивни елементи, което е предпоставка за падане от височина на работниците от обекта; не е сигнализирана с предупредителни

знаци и табели опасната зона на мачтовия подемпник, където е възможно падане на товари; допуска се работа с удължители със съчупени разклонители и кабели с нарушена изолация, което поражда риск от поражение от електрически ток при директен допир. За констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление. Описаната фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, показанията на свидетелките Е А – актосъставител и К В, взети са предвид и показанията на свидетелите Н Парашкевов, И С и Г Рутев.

От правна страна СРС е приел за извършено от касатора на нарушението по чл. 16, т. 1, б. „б” от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, при форма на вина – пряк умисъл. Приел е, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление няма съществени процесуални нарушения. Съобразени са изискванията на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН.

С оглед на установената фактическа обстановка, първоинстанционният съд правилно е приел, че е налице извършено нарушение по чл. 16, т. 1, б. „б” от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, но относно размера на наложената имуществена санкция

решението на първоинстанционния съд не е правилно, защото към момента на постановяване на решението вече има промяна в нормативната уредба и с оглед на наличието на по – благоприятен закон, настъпил до влизане в сила на наказателното постановление, а именно чл. 413, ал. 2 от Кодекса на Т., размера на имуществената санкция следва да бъде изменен.

Фактическата обстановка е правилно установена от първоинстанционния съд, правилни са и изводите за извършено нарушение по чл. 16, т. 1, б. „б” от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Съгласно чл. 413, ал. 2 от КТ – редакция към момента на извършване на нарушението работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд, ако не подлежи на по – тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 10 000 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по – тежко наказание – с глоба в размер от 2 500 до 10 000 лв. В процесния случай видно и от представените в производството пред първата инстанция доказателства работодателят не е изпълнил задължението си да осигури здравословни и безопасни условия на труд. Констатирано от контролните органи и доказано по безспорен начин е, че строителното скеле не е обезопасено с парапети и бордова лента. В АУАН е отбелязано, че не цялото скеле е необезопасено, а само част от него, но това в никакъв случай не означава, че няма нарушение. В този смисъл несъстоятелно е възражението на касатора, че само една част от скелето е била необезопасена и

това се е случило в хода на работния процес. Това обстоятелство касаторът не доказва в първоинстанционното производство, а същото е подлежало на доказване чрез представянето на протокола, който твърди, че е съставен, за удостоверяване на това обстоятелство. Напротив на практика той сам го признава, защото в НП не се коментира за отстранен един среден парапет, а изобщо за всички нива на строителното скеле.

На второ място касаторът твърди, че по време на проверката от представителите на Д. „И. по Т.“ – С. О. асансьорните техники са извършвали СМР в асансьорната шахта на III жилищен етаж и поради тази причина е имало премахване, само на преградата на този жилищен етаж, като това било инцидентно. Това твърдение не се основава на събраните по делото доказателства, тъй като и свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по установяване на нарушението и съставяне на АУАН доказват, че асансьорни техники не са били заварени да работят, нещо повече дори и в случай на работа в асансьорна шахта, отново съществува задължение да се сигнализира същата, тъй като тя самата е опасна зона по смисъла на закона и като такава трябва да бъде подходящо сигнализирана с ограждение или надпис.

Следващото възражение на касатора, съдържащо се в жалбата е отново неоснователно твърдението относно обстоятелството, че само един удължител е бил счупен, точно в деня на проверката и той веднага е бил подменен. Също така се набляга на това, че всички работници са били инструктирани, но задължението на работодателя е не само за осигуряване на инструктаж, а като цяло за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, които не се изчерпват само и единствено с провеждане на инструктаж. Защото съгласно чл. 16, ал. 1, т. 6 от ЗЗБУТ работодателят е длъжен да осигури ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин, а съгласно т. 7 е длъжен да не допуска до местата, където съществува сериозна или специфична опасност за здравето и живота лица, които не са подходящо обучени, инструктирани и екипирани. В съответствие с изложеното, правилно и в съответствие със събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е приел за извършено нарушението по чл. 16, т. 1, б. „б“ от наредбата, защото осигурената безопасност включва и контрол по осъществяването ѝ.

Независимо от правилно формираните изводи от първоинстанционния съд, настоящата съдебна инстанция следва да съобрази наличието на по-благоприятен закон. На основание на чл. 3, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по – благоприятна за нарушителя. Предвид обстоятелството на изменение на чл. 413, ал. 2 от КТ, предвиждащ по – малък размер на имуществената санкция, наказателното постановление следва да бъде изменено в частта относно размера на наложената имуществена санкция, като предвид обстоятелството, че същата е била определена от административно наказващия орган в минималния ѝ размер при извършването на нарушението, а

именно в размер на 10 000 лв., то нейният размер съобразно приложимия по – благоприятен закон също следва да бъде определен в минималния ѝ размер, а именно в размер на 1500 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, **АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, V-ти касационен състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 18.09.2010 г., постановено по НАХД № 1235/2010 г. на СРС, НО, 2 с-в и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ НП № 23-2300905/19.10.2009 г. на директора на Д. „И. по Т.” – С. О., с което на „Металург – Инженеринг” Е. на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл. 16, т. 1, б. - „б” от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, като имуществената санкция се променя в размер на 1500 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: